

ENTLEBUCHER

(Entlebucher Sennenhund, Entlebuch Cattle Dog)

Kraj pochodzenia: Szwajcaria

Data publikacji obowiązującego wzorca: 28.06.2002

Przeznaczenie: Pies, zaganiający, stróżujący, pilnujący, domowy i podwórzowy; dziś także pies pracujący i rodzinny.

Klasyfikacja: Grupa 2 - Sznauclery, pinczery, molosy, szwajcarskie psy pasterskie i rasy pokrewne.
Sekcja 3 - Szwajcarskie psy pasterskie.
Nie podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Entlebucher jest najmniejszym z czterech szwajcarskich psów pasterskich. Pochodzi z Entlebuch – doliny w okolicach kantonów Lucerna i Berno. Pierwszy opis psa nazwanego „Entlibucherhund” pochodzi z 1889 roku, ale jeszcze długo potem nie rozróżniano psa pasterskiego z Entlebuch od psa pasterskiego z Appenzell. W 1913 roku na wystawie w Langenthal cztery egzemplarze tego małego psa zaganiającego zostały pokazane profesorowi Heimowi, wielkiemu miłośnikowi szwajcarskich ras psów pasterskich. Na podstawie opisów sędziowskich psy zostały wpisane do Szwajcarskiej Księgi Rodowodowej (SHSB) jako czwarta rasa szwajcarskich psów pasterskich.

Pierwszy wzorzec został jednak opracowany dopiero w roku 1927. Wcześniej, 28 sierpnia 1926 roku powstał z inicjatywy dr B. Kolbera Szwajcarski Klub Psa Pasterskiego z Entlebuch i od tej pory rozpoczęła się prawdziwa hodowla tej rasy. Wnioskując z małej liczby wpisów do SHSB, rasa rozwija się powoli. Nowym bodźcem do hodowli entlebuchera było odkrycie i potwierdzenie, obok jego wrodzonych zdolności żywego i niezmordowanego psa zaganiającego, również doskonałych cech psa użytkowego. Dzisiaj ten atrakcyjny, trójbarwny pies, choć nadal jeszcze hodowany w niewielkich ilościach, znalazł oddanych miłośników i cieszy się rosnącym uznaniem również jako pies rodzinny.

WYGLĄD OGÓLNY:

Nieco poniżej średniej wielkości, o zwartej, lekko wydłużonej sylwetce, trójbarwny, podobnie jak pozostałe szwajcarskie psy pasterskie, o bystrym, inteligentnym i przyjaznym wyrazie. Bardzo ruchliwy i zwinny.

WAŻNE PROPORCJE:

Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia = 8:10

Stosunek długości kufy do długości mózgowcaszki = 4:5

USPOSOBIENIE/CHARAKTER:

Żywy, pełny temperamentu, pies pewny siebie i odważny, o wesołym usposobieniu. Łagodny i oddany osobom, które darzy zaufaniem, wobec obcych nieco nieufny; nieprzekupny stróż i zdolny uczeń

GŁOWA:

Proporcjonalna do tułowia, lekko klinowata, sucha; osie podłużne kufy i mózgowcaszki mniej więcej równoległe.

Mózgowcaszka: O dość płaskim czole, stosunkowo szeroka, najszersza pomiędzy uszami, lekko zwężająca się w stronę kufy. Kość potyliczna prawie niewidoczna, bruzda czołowa słabo zaznaczona.

Stop: słabo zaznaczony

Trzewioczaszka:

Nos: Czarny, lekko wystający przed przednią krawędź warg.

Kufa: Mocna, odpowiednio wymodelowana, wyraźnie oddzielona od policzków i czoła, równomiernie zwężająca się, ale nie szpiczasta, nieco krótsza niż odległość od stopu do kości potylicznej; grzbiet nosa prosty.

Fafle: Słabo wykształcone, przylegające, brzeg pigmentowany - czarne.

Zgryz: Mocny, regularny i kompletny zgryz nożycowy, dopuszczalny również zgryz cęgowy. Dopuszcza się brak pierwszych przedtrzonowców (P1), jednego lub dwóch. Brak (M3) nie bierze się pod uwagę.

Oczy: Dość małe, ciemnobrązowe lub orzechowe, okrągłe, o żywym, przyjaznym i czujnym wyrazie. Powieki dobrze przylegające, krawędzie czarne.

Uszy: Niezbyt duże, wysoko i stosunkowo szeroko osadzone, płatki uszu wiszące, trójkątne, na końcach zaokrąglone, o dobrze wykształconych małżowinach usznych, gdy pies jest spokojny przylegają płasko, w stanie wytężonej uwagi lekko uniesione u nasady i skierowane do przodu.

SZYJA:

Dość krótka i masywna, mocna, sucha, łagodnie połączona z tułowiem.

TUŁÓW:

Mocny, lekko wydłużony.

Grzbiet: Prosty, mocny, szeroki, stosunkowo długi.

Partia lędźwiowa: Mocne, elastyczne, nie za krótkie.

Zad: Lekko spadzisty, stosunkowo długi.

Klatka piersiowa: Szeroka, głęboka, sięgająca do łokci, z wyraźnym przedpiersiem. Żebra umiarkowanie wysklepione, klatka piersiowa daleko ożebrowana, o owalno- okrągłym przekroju.

Brzuch: Lekko podkasany.

OGON:

Osadzony na przedłużeniu lekko spadzistego zadu ogon naturalnej długości – pożądaný ogon swobodnie uniesiony lub wiszący lub wrodzony ogon szczątkowy. Oba rodzaje ogonów są równorzędne.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: Silnie umięśnione, ale nie za ciężkie, nie za wąsko ani za szeroko ustawione, przednie kończyny są krótkie, masywne, proste, równoległe i ustawione wyraźnie pod tułowiem.

Łopatki: Muskularne, długie, skośnie ustawione i dobrze przylegające.

Ramiona: Długości tej samej co łopatki lub minimalnie krótsze. Tworzą z łopatką kąt 110-120 stopni.

Łokcie: Dobrze przylegające.

Przedramię: Stosunkowo krótkie, proste o silnym kośćcu, suche.

Śródrezcze: patrząc od przodu tworzy w linii przedłużenie ramienia, oglądane z profilu nieznacznie nachylone, stosunkowo krótkie.

Kończyny tylne: Dobrze umięśnione, o szerokich i mocnych udach, oglądane z tyłu nie za wąskie, proste i ustawione równoległe.

Udo: Dość długie, tworzące z podudziem w kolanie stosunkowo rozwarty kąt. Mocne i szerokie.

Podudzie: Tej samej co udo długości, suche.

Staw skokowy: Mocny, stosunkowo nisko osadzony, dobrze kątowany.

Śródstopie: Dość krótkie, mocne, ustawione pionowo i równoległe. Wilcze pazury muszą być usunięte (nie dotyczy krajów, w których usuwanie wilczych pazurów jest zabronione)

Łapy: Zaokrąglone, zwarte, z wysklepionymi palcami, skierowane do przodu pazury krótkie i mocne, poduszki twarde i wytrzymałe.

RUCH:

Przestrzenny, swobodny i płynny; mocna praca tylnych kończyn; oglądane od przodu i od tyłu prowadzone prosto.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos: Twardy; krótki, mocno przylegający, sztywny i lśniący włos okrywowy; gęsty podszerstek. Lekko pofalowany włos na kłębie i/lub grzbiecie jest dopuszczalny, ale niepożądany.

Umaszczenie i znaczenia: Typowe umaszczenie tricolor. Czarna barwa podstawowa z możliwie symetrycznymi, żółtymi lub rdzawo-brązowymi i białymi znaczeniami. Żółte lub rdzawo-brązowe znaczenia znajdują się nad oczami, na policzkach, na kufie i na podgardlu, po bokach na piersi i na wszystkich czterech kończynach, gdzie podpalanie oddziela barwę białą od czarnej.

Podszerstek: ciemnoszary do brązowego

Białe znaczenia:

Dobrze widoczna, wąska, biała strzałka na głowie ciągnąca się nieprzerwanie od mózgowcaszki przez grzbiet nosa i obejmująca częściowo lub całkowicie kufę.

Białe znaczenie sięgające nieprzerwanie od brody poprzez podgardle aż do klatki piersiowej znaczenia na wszystkich czterech łapach.

Przy długim ogonie pożądanym biały koniuszek ogona.

Niepożądane, ale tolerowane: mała, biała plamka na karku (nie większa niż połowa dłoni)

WIELKOŚĆ:

Wzrost w kłębie: Psy 44-50 cm, dopuszczalna do 52 cm.
Suki 42-48 cm, dopuszczalna do 50 cm.

WADY:

Każde odstępstwo od wzorca należy traktować jako wadę. Jej ocena winna być proporcjonalna do stopnia tego odstępstwa.

- brak wyrazu płci
- brak właściwych proporcji
- za mocna lub za cienka kość
- niedostateczne umięśnienie
- okrągła mózgowcaszka
- mocno zaznaczony stop
- krótka, zbyt długa lub szpiczasta kufa, grzbiet nosa inny niż prosty (tzw. nos rzymski)
- lekki przodozgrzyz
- braki w uzębieniu za wyjątkiem dwóch (P1)
- zbyt jasne, za głęboko osadzone lub wyłupiaście oczy
- nie przylegające powieki

- za nisko osadzone, za małe i zbyt szpiczaste, odstające od głowy lub pofałdowane uszy
- zbyt krótki, łękowaty lub karpowaty grzbiet
- zad przebudowany lub silnie opadający
- płaska lub beczkowata klatka piersiowa, brak wyraźnego przedpiersia
- przełamany ogon, ogon noszony powyżej linii grzbietu
- stromo kątowne przednie kończyny
- wykręcone lub krzywe przednie kończyny
- luźne nadgarstki
- stromo kątowne kończyny tylne, postawa krowia lub beczkowata, kończyny ustawione zbyt wąsko
- wydłużone, mało zwarte łapy
- ruch mało wydajny, drobiąco-szczudłowaty, wąsko prowadzone lub krzyżujące się kończyny,

umaszczenie:

- przerwane znaczenie na głowie
- biała plama na karku większa niż połowa dłoni
- białe znaczenia na łapach powyżej nadgarstków
- białe znaczenia nie na wszystkich łapach
- nieprzerwany biały kołnierz (poważna wada)
- przerwane białe znaczenie na piersi (poważna wada)

przednie kończyny: brak brązowych znaczeń pomiędzy białymi i czarnymi (poważna wada)

- brak znaczeń na głowie, całkiem czarna głowa (bardzo poważna wada)
- niepewne zachowanie, brak temperamentu, lekka agresja

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- lękliwość, agresywność
- tyłozgryz, wyraźny przodozgryz, zgryz przemienny
- entropium, ektropium
- oczy żółte jastrzębie, nakrapiane lub niebieskie
- zakręcony ogon
- za długi, miękki włos, inny niż krótki

wady umaszczenia: brak trójbarwności, barwa podstawowa inna niż czarna

- wysokość powyżej lub poniżej normy

Psy, które wykazują nienormalne zachowania, lub zachowania zaburzone, muszą zostać zdyskwalifikowane

UWAGA:

Psy muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni usytuowane w mosznie.